

Charter-98

Jag sitter på en charter
på väg bakåt i tiden
till -98
jag har nog aldrig behövt mig själv
så mycket som då

Jag sitter i rummet
som tog andan ur mig
skuggorna rör sig
som om vårt
förseglade familjeöde
vill be om lov
att upprepa dåtiden
som en föreställning

Jag sitter med mitt liv
som ett missfall i famnen
hyperventilerar
nu kan jag äntligen berätta
att allt kommer bli bra